

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARSS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
Kétszeriért 12 fill., többszeriért 10 fill., állandó.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szög 2 kor. 61 fill., azontul minden szö 2
fillérével számítottatik.
A nyiltérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk fűszeküthetésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer
→→→ vasárnap reggel. ←←←

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamáziókat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

2.76/902,

Hirdetmény.

Az egyenes adók 1903. évre vonatkozó kivetésének alapjául szolgáló személyek és tárgyak összeírásának Lévá város területén s a hozzája csatolt pusztákon f. évi december hó 2-ó december hó 16-ig terjedő időben fog a köldöttek által házról-házra járva eszközöltetni.

Midőn ezen munkálatok idejéről az adózó közönséget értesitem — minden egyes adózónak figyelmét saját jól felfogott érdekében a megjelenő kiküldött ténykedésében való támogatására a szükséges s a valóság-
nak megfelelő adatok bemondására és az egyes vallomásoknak benyújtására felhívom annál is inkább, mert a vallomási iver benyújtásának elmulasztása az adónak hivatal-
bóli megállapítását, — az adószemély és tárgy elitkóása, — az adatok bemondásá-
nak megtagadása; — nemkülönbén a kiküldött felre vezetése és teendőiben való hátráltatása, illetőre nézve az 1883. évi XLIV. t. cz. 101 §-ában megállapított pénzbírságot vonja magá uő.

Végül tudatom, hogy ha az összes ipari alkalmazottak az összeírás alkalmával számba vétetnek, ezek közül a heji vagy napi bérrel alkalmazottak, valamint a műhelyben dolgozó azon darabszámok, kiknek napi keresete a közönséges átlagos nap-szám béreket meg nem haladja — adózás alá — nem esnek.

A házon, vagy műhelyen kívüli lakó ipari munkások azonban önálló adózókként fognak az összeírás és kivetési leírásokban szerepelni.

Lévá, 1902. évi november hó 29. é.

Szilassy Sándor
főjegyző
adók. tőűőke.

Városi szegényügy.

A hideg idők beálltával önkénytelenül azokra a kolduló csoportokra esik tekintetünk, melyek minden pén-
teken gyűjtő perselylyel látogatják meg a város polgárait. A emberi nyomor látása miudig szánalmat kelt s eszünkbe juttatja, hogy több mint egy év tized óta működünk a városi szegényügy rendezésén, jó akaratunknak itt-ott bizonyítékát is adtuk, de nem lehet tagadnunk, hogy — mint

majd nem az egész országban, a szegényügy még máig sínes teljesen rendezve s ez a rendezetlenség tőlnek idején valóban szembeszökő.

Annyit megtettünk, hogy szegényházat építettünk, a mely egy pár ügyefogyott ember befogadására alkalmas. Mindjárt azonban a szegényháznak közhasználatba történt boc átásakor láttuk, hogy annyi szegény jelentkezett, hogy azok számára három olyan szegényház is kicsiny volna. Azonban nem is ennek szük voltát akarjuk felpanaszolni, mert viszonyainkhoz mérten többet ennél alig tehetünk. A szegények, kiket a városi pénztár tart nyilván, havonként némi segílyt is kapnak a házi pénztárból egyszerre, előre. Ez az összeg voltaképen arra való, hogy a szegényház lakója ugy a hogy megélhessen. Egy része meg is teszi. A nagyobb része azonban akként gondolkodik, hogy az a pénz arra, hogy rajta egy hónapig jóllak-hasson, igen kevés, arra hogy mellette éhen haljon, elég sok, de hogy egyszer rajta jót ihasson épen elegendő. Nem is csodálkozunk, ha annak a pénznek csakugyan kevesen veszik hasznukat. A legtöbbje, a mint kikapja, eliszsza.

Felmerült az a terv is, hogy a szegényház lakóit közös étkezésre szorítják, azonban ez a kérdés addig, míg Léván népkonyha nem lesz, meg nem oldható, mert a főzés a városnak sokkal többbe kerülne s a mellett sem volna biztos, hogy mindegyik szegény megkapja-e a részére megállapított ételt.

Következtetéseinkben tehát a népkonyhához jutunk, mely más városokban tőlnek idején tiszteletreméltó hivatást teljesít, s sok szegény családnak ad télen át meleg ételt. Csak igen csekély töredéke szegényeinknek a szegényházban elhelyezett négy öt ember. Az igazi szegényekről nem is tud a hivatalos város Jótékonycélú egy-
letek sem keresik fel kunyhóikban.

Könyörületet szívü emberbarátok is csak néha akadnak reájuk. Ezekre nézve valami borzasztó előérzettel jár a tél közeledte, mikor megszünik minden munka, mikor elfogy az utolsó napszám is, mikor nem lesz az asztalon kenyér s nem lesz étel a kialudt hideg tüzhelyen, mikor azt sem tudja, hogy él meg mától holnapra a szegény ember,

Ezekre nézve igazi áldást képezne egy népkonyha, melyen csekély pénzért meleg ételt kaphatna minden ember. Látnunk mi hivalkodó, ezira jótékonyt, mely sokkal könnyebben más nélkülözhető czélokra hangzatos czimeken gondolkodás nélkül szórja a pénzt, s ridig közönnynel fordul el a szemérem sértő szegénységtől. A jótékony egyletek közül nincs csak egy is, a melyik ezeknek a szegényeknek illetén módon való segílyezését csak tervbe is venni. Pedig a rendszertelen és hiányos segílyezés egyik szülő oka a koldusok nagy számának.

Szép feladatot teljesítenek jótékony egyleteink. Humanisztikus törekvéseik előtt készséggel hajtuk meg az elismerés zászlóját. Sajnos azonban, hogy működésük kis tére szorul. Hány szegény, didergő iskolás gyermeket látunk, kik rongyos ruhában talán éhesen is járnak iskolába. Nálunk nincs csak egy asztaltársaság is, mely ezekre a szürke verebekre gondolna. Ki tudja azt, hányat öl meg a nyomor a hosszú télen át a fűtetlen, dohos szobában? Hiszen azért a szegények száma nem hogy fogyna, de mindinkább szaporodik.

A jótékonytás gyakorlásának kötelessége mindnyájunkra egyformán hárul. A jó példával első sorban azoknak kellene előjárni, kiket erre nagy birtokuk, mint társadalmi állásuk kötelez. A vezetés szerepe természetesen itt is az uradalmat illeti, a mely, hiszszük, hogy ez után fokozottabb mértékben fogja gyakorolni a közjótékonytás-
ságot.

Városi szegényügyünk tehát még akként rendezendő, hogy a fennebb elősorolt szükségeknek legalább egy részényerjen kielégítést. S a midőn ezt nyilvánosan feltárjuk, hiszszük, hogy nem hiába fordultunk a humanizmus kimeríthetlen forrásához. Sok gazdagnak asztaláról könnyelműen szétszört morzsa elegendő lenne arra, hogy vele kezdet nehézségeit legyőzhessük.

A régi lévai czéhekről.

Irta: Dr. KERSEK JÁNOS.

XVII. Czikkely. Egy legény se merészszyen úgynevezett korhely héftőt (blauen Montag) tartani, se más dologtévő nap a munkát elkerülni, fél, vagy a környülállások' kívántatása szerént, egyeds héti bérének is vesztesége alatt; melyet mestere, a' kinél dolgozik, tőle elfogni, és a' czéhládba beadni tartozik, melyből csak annyit kap vissza, menyit az elhenyelt napokhoz képest a' czéhl, meg vizsgálván, igazságosnak talál. Ha pedig valamely mester-ember ezt cselekedni elmulasztaná, és korhelykedésnek kedvezvén, ötöt a' czéhnak bő nem vádolná, az nem csak legényne büntetésének díját, melyet az elhenyelt napokkal érdemlett, hanem reá hagyása miatt még egyszer annyit is tartozik a' Czéhládba fizetni.

Többnyire az illy legény, ha több ízben is ezen törvényt által hágja, nem csak egész heti bérének veszteségével, hanem három napi árestomban kenyér és víz mellett való böjteléssel is, az Előjárótól büntetendő.

XVIII. Czikkely. Valamint a' Mesterembereknek tilalmas kézi művők' árát szabad kenyőkre a' község' ostromozásával felcsapni, és egymás közt ezt fogadni, úgy a' legénynek semmiképp se szabad magok közt azon meg egyezni, hogy más bérben a' munkát mestereiktől felnem vállalják, egyéb a' melyben ők összeveszövetkeztek. Az illyek úgy tekintessenek mint lázítók, és az Előjáróságtól árestommal, vagy más érdemlett büntetéssel fanyj tesenek meg.

XIX. Czikkely. Mivel a' mesterlegények úgy is gyűlést magok közt nem tarthatnak, az ő petsétyeikkel szokásban lévő vizsgálás egészen töröltessenek el, és hatalomban semmi pecsét se hagyatassék, hanem ez, a' hol még meg volna, a' czéhládba rejtessék el. Túlmas tovább a' legényeknek különös szövözetéseket tartani, tulajdon rendszabásokkal bíznok, vagy

TARCSA.

November 3-án.

Mily jól esik merengeni
Virágos halmokon,
A sírkert bús hangulata
Lelkimmel oly rokon.
A szélvihar lecsendesült,
Elhalt a síri dal:
Imámra fényes őszi nap
Ragyog sugárral,

Mi más volt itt a tegnapi est!
Sűrűt-forrott a nép,
Nem nézte, sírvilágra vagy
Örök törvényre lép.
Az élet-átok liete őt?
Gánesolt, bíraskodott,
Csak egyet nem tett, és ez egy,
Hogy nem imádkozott,

Oh értesd meg már a bús panaszt,
Mély sírbeszédeket
S a zord kezet, enyhületért
Feléd mely intetet,
A szent imában csillogó
Vigasz, e drága gyöngy,
Kezdből porba ejtve csak
Szny és sötét göröngy,

Ujabb tömeg száguld elő,
O'y pajzán s önfeléd,
Mintba nem holtak álmain
Gázolna jog felett,
Elvsnak roat az ember-ár;
„Tiszteld a ho'takat“
Megrendül a szónok szaván,
S az örvény megszakad.

Leszált az éj, a béke-nap.
Mécs lángja el- kihalt:
Sír-ormokon szent nyugalom

Váltotta fel a zajt.
De szellem-órán, hogyha lenn
Kondúlva éjfélt üt,
A merre egy sír domboral,
Megmozdul mindenütt.

Gödreből minden holt kilép
S halotti leplevel
A felvilági árnyat, port
Imák közt sepré el:
Mert ne fektüdjék kárhozat
Földjén a szent halott:
Békével áldja; hinti be
A sírkert-templomot.

Oh hagyjatok merengemen
Virágos hantokon,
A sírok bús hangulata
Lelkimmel oly rokon.
A szél pihen, levél se hull.
Elhalt a síri dal:
Imámra fényes őszi nap
Reszket sugárral.

Cserej József.

Adventhez.

A mult vasárnapkal beléptünk az adventi időbe; s ezen nappal kezdődött egy-
uttal az egyházi újév.

Gyönyörű jelentőségteljes, világos jelképet nyújt az adventi idő; a mely tudatja velünk, hogy bekövetkezett, a mit a próféták oly hosszú ideig hirdettek s a minek teljesedését oly áhitattal, oly forró vágygyal vártak.

Igen! Az adventi idő, melybe e napon beléptünk, oda utal minket, az Ur kegyelem-
dus eljövételére; újra hirdeti azt az örömhirt, a kétezer év előtt jelentett örö-
tüzenetet, hogy Krisztus megjelenésével meg-

érkezett az Isten országa; hogy az ő szemé-
ltyében beteljesedtek mindazon ígéretek,
melyek már régi időkől fogva a jövőre
felszabadítót és megváltót jelezték és mind-
azon remények és várakozások, melyekkel
Ő: az atyák várták.

Ma tehát az új egyházi év veszi kez-
detet; ez év lefolyása alatt ismét szemünk
elő állítatik minden irányban a Megváltó-
nak szent képe; s ezen kép teljes mérvben
alkalmas arra, hogy benne az isteni kinyi-
latkoztatás egész tartalmát láthassuk ugy, a
mint az egy év lefolyásában az evangelium
hirdetése újra feltárja.

Látni fogjuk ismét magunk előtt az
Urát, az ő szegénységében, az ő alázatos-
ságában, földi életének kedves megjelené-
sében ugy, a mint Izraelben járt-kelt, tanit-
ván, gyógyítván a népet és csodákat mű-
velvén.

Előttünk áll Ő itt is, mint próféta, kit
az Isten az Atyja népének küldött s a ki
itt utójára arra hivta fel Jernzsálemet s a
népet, hogy végre megismerje azt, a mi
bákéjére szolgál.

Ismét fog Ő mellettünk elhaladni, mint
Isten báránya, mely a világbűneit hordja.
Mi megemlékezünk keresztjéről, melyen
meghalt érettünk s a melyen meg lett ta-
lálva az örök megváltás, a melyben bizunk.

Itt az utat kezdte meg, mely Őt a szent-
vedések völgyén át vezette a keresztalomhoz.

A mi adventi képünk már is mutatja
nekünk azt a csöndes, békés, türelmes szen-

vedőt, a ki arra szánta el magát, hogy
odaadja életét a világ üdvéért.

De az Üdvözítő nem csak ugy jött és
nem csak ugy jön folytonosan hozzánk,
hogy mint próféta, mint tanító, vagy mint
a szent isteni életnek mintaképe, minden
emberi tökéletességnek legmagasabb esz-
ménye működök itt közöttünk; hanem Ő
együttal király is, kinek hódolnunk és
magunkat ösztönten s örömmel alá kell vet-
nünk.

Köztünk akarja ő megállapítani és föl-
emelni országát; uralkodni akar bennünk
s azt követeli tőlünk, hogy hatalmának s
uralkodásának magunkat önként s enge-
delmesen alávetjük.

Aért van olyan nagy jelentősége annak,
hogy az egyházi új évbe való bejárat fölött
ott áll ez a fölírás: „Ime, a te királyod
hozzád jön;“

Azért van ez így, hogy földi élete ide-
jének szegénységben s alázatosságban való
megjelenésének megújult emléke alkalmá-
val, — soha sem tévesztjük szemünk elől
isteni magasztosságát, — hanem mindenkor
megemlékezünk arról, hogy Ő az uraknak
leghatalmasabb Ura; a királyok legnagyobb
királya, a ki az advent, vagyis az egyházi
újévkor megérkezett velünk újra tudatja.

Ez az adventi időnek a jelképe.

S az adventi idő jelenti a feszült vára-
kozást. Igen, várakozás, felszigazott kíván-
csiség az kicsinyben, de főleg nagyban.

Nézzük csak meg a dolgot, ugy, a mint
az tnyleg van — kicsinyben.

önön czéh ládát szerzenek; azon adakozást, melyet a beteges, vagy vándorló legények számára, vagy más szükségekre nézve a fertály esztendei összevétel alkalmatosságával tenni szoktak, s melly a 15 xrokat egyenként, meg nem halladhattya, a czéh ládának különös rejtekébe lehetnek; a czéhnek része lézen pedig szorgalmatosan felvigyázní, hogy ezen össze adogatott pénz a' dobzódásra, vagy más idegen végokra ne fordittassék; mire fordították légyen, számot kell adniok, melyet azon czéhnek, és komissáriusnak, a kiket illet, megvizsgálások, és ha kívánatik, az Előjáráságnak megítélésük alá is vetni kötelesek.

A' legényeknek minden más helybéli czéhkekhez magok leköteleztetésük is keményen megtiltatik, azért minden e' féle törvénytelenkedések a' Czéhbeli komissarius által azon Előjárásnak tudtul adattassék, az ő meg büntetetésük végett.

XX. Czikkely. A' legénynek a' Czéh- és atyamester iránt minden kellett tisztelettel, és engedelmel viseltetni tartoznak: azért is, minnyájan önön javokra nézve ő tőlök lefűgjenek, ellenök ne pártoskodjanak se a' fertályi összevételésekben, se a' feladatások helyén (a' fogadóban). Azon mesterökhez, kiknél dolgoznak, híveknek és serényeknek lenni, fő kötelességöknek tartásák; s' ezeket annál inkább teljesítsék, mivel minden szánszándékkal való által hágások büntetést fog maga után vonni, mellynek környűállásokhoz képest meg határozása közönségesen, rész szerent a' czéhtől, de mindég a' Komissarius tudtával, rész szerent pedig az előjáráságtól fog függeni.

A' fertály esztendei összevételésre, vagy akármikor, hivatott czéhben meg nem jelenő legények a' XII. Czikkely szerent büntetnek.

A' czéhbeli dolgok iránt való büntetések soha se határozathatnak másképp meg, egyéb a' Komissarius' jelenlétében, a' ki a' vétket tisztí szerent megvizálni tartozik, de ezen büntetés két forrástól soha meg ne halladgyon; a' nagyobb szerű vétek pedig mindég az előjáráságtól itélete alá terjesztessék.

Ha meg történnék, hogy valamely legény rossz életének reudiert, vagy más kicsapásiért, vagy valamely gonosztett' gyanújába ejtven magát; a' czéhládába bétetett eredetének bizonyosságát, a' felszabadításáról való levelet vissza nem kapván, vagy rossz tanúságlevelet (Kundschaft) vévén, merő bosszúállásból a' más legényeket felzúdítani, vagy mestereiktől elidegeníteni merészkednék, az illyen körülményekhez képest az előjáráságtól sanyarúan büntetessék meg; elsőkvén pedig currentáltassék, és a' hol megkapattatik, mint lázzító törvény szerent lakoljon meg.

Azon legények is becsületességnek tartatassanak, kik más helyeken, az ott szokásba lévő, a' ő Felségétől jóvá hagyott rendelkezés szerent, akármely előjáráságtól befogadott mesterembertől tanulták a' mesterségüket; a' mitsőt azokról is érteni kell, kikjidegen tartományból mesterség-megtanulókrol és jó magok-viseletéről bizonyosság leveleikkel ide jönnek. Ezek semmi bünte-

tés, vagy adózás alá azért, visszaélésből, ne vetessenek. Mivel pedig az elhatalmazott vissza élés az öreg és új legény (Lohnjung) megkülömböz'etésében gyakor és kegyetlen vizájkodásokra adott okot, azért mind ezen megkülömböz'tetés jövődöre egészen eltiltatik, úgy hogy a' felszabadult legény akár melly öreg legénnyel egyenlő legény; azt többnyire a' mesteremberek' hatalmában hagyván, hogy az o'ly legénynek, ki jobban érti, és forgattya a' mesterséget, nagyobb bért adhasanak, és egyet a' többiek közül, mint egy mesteresség vívőtül, elsőnek rendelhessenek bővebb jutalommal.

Ha ki a' mesteremberek közül az előjáráságtól, vagy a' felsőbb kormányzások' engedelmével Fabrikát szereni, vagy mesterségét nagyobb költségeknek reá fordításával, bővebb hozzá készületekkel, vagy Depositoriumnak felállításával gyakorolni akarná: szabad légyen neki privilegyiomot nyert fabrikájának vagy más szerzeményének virágoztatására szükséges legényeket más helyből kibívní, de meg is az előjáráságtól tudtával, és a' dolog magával hozván, a' polgári fő kormányzásoknak előre megengedtével is. Ezen legények ama esetben csak a' Fabrika, vagy szerzemény' tulajdonosától, és az előjáráságtól fognak függeni.

Ha a' legény a' czéhrendtartás által előszabott vándorlását befejezte, beálhat a' czéhbe más szóval ööllostitatja magát. E végből, ha ide való volt, szabadulási levelet s vándorlási bizonyítványait a' czéhgyűlésnek bemutatni tartozott, ha pedig nem ide való volt, tartozott ezen felül a város bírájától polgárjogot szerezní.

De minden czéhbe álló ezen kívül, remekelni is tartozott, mely abból állott, hogy valamely mesterségébe vágó cikket tartozott elkészíteni. A' míg a munka készült, a' czéh tagjai több ízben eljártak megnézni s ott, a' hol igazítani valót ta'áltak, megigazították. Ezen alkalommal azután, míg a remekesinálás tartott, a' remekelő mesterember asztala mindig terítve volt a vizgálóbizottság tagjainak számára. Sőt a' régi jó időkben még az étlapot is a' czéh állapította meg. Hogy a' remekelés nem o'csó dolog volt, az bizonyos s az illyen alkalmi dáridók anyira céljukat tévesztették, hogy az ujjában kiadott kormány rende'tek kénytelenek voltak e dáridók beszüntetése végett szigorubb rendszabályokhoz nyulni. Némely mesterembernek bizony fél vagyona'ba került a remek, úgy hogy mikor már üzletet akat nyitni, már alig volt a' tőkéjéből valami.

Hogy a' régi jó világban sok volt az eszem-izom, az bizonyos. De meg is vol hozzá a módjuk. Mert ha most kellene minden üzletet nyitó mesterembernek remekelni, hát bizony minden századik volna képes a' nemes czéh ét- és itvágyát kellőképen kielégíteni.

rendes napi munkájukat: a fonást, némelek szerit azért, hogy jó kenderük teremjen a jövő évben, mások szerent pedig azért hogy Sz. Lucza meg ne haragudjék rájuk. Mert ha valaki fonna, akkor, Szent Lucza megszámlálhatatlan orsót dobna a szobába, melyeket az illetőnek tele kellene fonnia, mit ha nem tenne, elvinné, az ördögök királya.

A Lucza nap előestéje a gyermekek legrémesebb estéje. Borzalom fogja el őket, valahányszor e nevet emlegetni hallják. A szülő már hetekkel azelőtt e nével ijeszti rossz gyermekét, a gyermek pedig, hogy ez este minden bajtól meg legyen óva, kedvében jár mindekinek, csakhogy „Luczának“ ne legyen oka rá megharagudni. Ugyanis e nap előestéjén a gyermekek rémoi, „luczák“ (maskarák) járnak-kelnek az utcáon, ijesztő ábrázattal, borzadályt keltő ruhában, lánczot csörtetve, ostorral, vesszővel kezökben. Egyik másik házba is betérnek, hol gyermekek vannak, hogy jó utra térítsék őket. Ha a gyermekek jók és szépen tudnak imádkozni, megajándékozzák őket, a rosszakat pedig megfenyítik.

E nem éppen szivesen látott vendégek érkezésének zajára nemcsak a gyerek, hanem még a szolgálóserg is, ha csak teheti kétségbeesett jajkiáltások között menekül valamely buvóhelyre, hogy meg ne találják, mert a szolgálóknak is kijut a vesszőajándékba.

Mint hogy Lucza napján a nap már-már a legkisebb ivet írja le az égboltozaton, azért járja uton-utfélen a nap rövid tartamát kifejező eme szólás-mondás: „Szent Lucza nappal rövid a nappal.“

E napon a babonás nép a szarvasmarháknak, kakasnak és gunárnak foghagyma

Csakhogy akkor meg volt az, hogy a remeket csak szakmabeli mester vizgálhatta meg. S nem esett meg az a nevetésges körülmény, hogy a csizmát szabó bírálja meg.

Remekelni kivétel nélkül mindenkinek kellett, csak nagy ritkán mentettek fel valakit remekelés alól testi fogyatkozás vagy betegség miatt. De ha már egyszer valakit remekelt, akkor a csinált hibákat pénzért nem válhatta meg, hanem ha sok volt a hiba, a remeket visszautasították s a czéhbe fel nem vették s újból legénykednie kellett. Egy bizonyos idő mulva azonban ismét jelentkezhetett remeklése.

Minden mesterember csak egyszer tartozott remekelni, azért ha más városba költözött csak azt tartozott kimutatni, hogy már készített remeket.

A helybéli mesterembereken kívül a közeli falukon lakó mesterek is beléphettek a czéhbe, azonban a czéh gyűléseken, körmenetekben a 2 mérföldnél messzebb lakó mesterek nem voltak kötelesek megjelenni.

A mesterség szabadon eladható volt, de csak az lehetett vevő, a ki maga is szakmabeli mester volt s így meg volt a munka védve attól, hogy a tőke rabszolgájává süllyedjen, míg a mai ipartörvény ép az ellenkezőjéről intézkedik.

(Folyt. köv.)

Különfelek.

A „Megyei párt“, előző lapunk vezércikkében jelzett, december hó 6-án tartott értekezletén szabta meg az irányt, melyet a belügyminiszternek — a székhelykérdésben adott — válasza után követni fog. Az értekezlet nagy érdeklődés mellett tartott meg, mely alkalommal egyhangulag történt megállapodás abban, hogy a közérdeket, — tekintet nélkül a belügyminiszter által adott válasza — szel-tudatosan, kitartással szolgálja; a kisebbség alárendeli magát a többségnek s annak határozatait követni erkölcsi kötelességének ismeri. Határozatilag kimondott, hogy a székhelykérdésben, mely a pártnak összeforrasztó' kapesát képezi — alkalomadtán — Barsvármegye törvényhatósága útján is meghozza határozatát.

Királyunk szüretje. Királyunk hegyaljai szőlőiben, a hol Csebi Pogany Vazul, a lévai kir. járásbíró' öccse az igazgató főtiszt, a szüretnek csak mult hó végén fejeztettek be s 1922 gönczi hordó bor volt az idei termés, — noha a szőlő csak egy-pár év óta van felújítva s még nincs teljes termőképességben. A bor minősége is jó lehet, mert veit értesítés szerent a klosterteunburgi mérő 20—27% cukortartalmat mutatott. Érdekes tudni, hogy királyunknak a Hegyalján, Tarcazon, Tokajon és Tolcsván jelenleg már 114 cat. hold kiültetett szőlője van s még nemrég 1898-ik évben csak 14 cat. hold kiültetett szőlője volt. Az sem érdektelen, hogy a szőlők 2/3-ad része európai szőlővel van beültetve és székényezésével fenntartva, — s csak 1/3-ad része

gerezdet ad, kenyérbe téve, hogy erősek legyenek, a kakasnak meg azért is, hogy ne hagyja magát elmarni más kakas által a házi tyukoktól

Azelőtt Lucza napján este a csordás minden ház előtt kűrtölt, a honnan nyáron marhát hajtottak legelőre, a miért is aztán pénz, vagy az oldalán lógó butykosba pálinka járt ki neki. Távozása előtt egy fűzfavesszőt adott át, hogy Szent György napján ezzel hajtsák ki a marhát.

Lucza napján veszi kezdetét azon a németek által „a tizenkét éj“-nek nevezett s karácsonyig terjedő időszak, a mikor egyesek különféle babonák segélyével részint kíváncsiságukat kielégíteni, részint a jövőt megtudni akarták.

Régi időkben ezen napokban minden gazdasszony az asztal alatt tartotta a mozsarat tele gabonával, melylyel ez idő alatt a szárnyas állatokat etette, még pedig úgy, hogy a mozsárból kivett magot künn az udvaron egy abroncs közé szórta, de nagyon vigyázott, hogy egy se jusson az abroncson kívül, annak jeléül, hogy a szárnyasok egész éven át összetartsanak s egy se menjen máshová tojásat lerakni.

A néphit azt tartja, hogy aki az éjfél mise alatt a boszorkányokat akarja meglátni — nem említve az ismeretes luczaszéket — tegyen felre Lucza napjától kezdve karácsonyig minden nap egy darab fát és karácsony éjjelen, mikor már az egész háznép éjfél misére távozott, fűtsön be vele a kementcébe. Az éjfél mise megkezdése után a község összes boszorkányai egybe gyűlnek abban a házban s minden egyes hoz magával valamit, mindegyik mást és mást a mi a kalácsütéshez szükséges. Mikor már valamennyien együtt vannak, hozzáfognak

van amerikaiba ojtott szőlővel beültetve. A király szőlője különben oly kiváló rendben van tartva, hogy legutóbb egy nagy angol társaság, mely a kormány vendége volt, ezt a szőlő kezelést tekinté meg.

Zenés mise. Deczember 8-án a kegyesrendek templomában d. e. 9 órakor zenés mise lesz a főgimnázium ének- és zenekar közreműködésével Duschek Ernő és Lakatos József tanárok vezetése alatt.

Rendjelek átadása. Dreyschock Sándornak, a garamvölgyi cukorgyár-részvénytársaság igazgatójának és Sztankay Kálmánnak, vallásalapítványi uradalmi bér-lőnek nagy ünneplésességek között adták át a mult héten a pápa által adományozott Szent-Gergely-rendet, amelyekkel a katolikus iskolágy körül szerzett érdemeik elismeréséül tüntette ki a Szentatya a nevezettek. E végből Boltizár József püspök fáradt el a hercegprímás megbízásából Lékérre Klinda Teofil dr. kanonok kíséretében, ahol KazyJános Barsvármegye főispánja, valamint Ordódy Endre járási főbíró is megjelentek. Ott voltak még Kovács József, Koperniczky Ferencz, Varga József esperesek, Lovász Károly, Vass Ödön plebánosok, Jankó Ernő, Tölgyeasny Jenő káplánok Számord Ignác esztergomi óvóképző igazgató, Vass Lipót cukorgyári tiszt és Sztankay József, az egyik kintüntetett fia. A zsufolt templomban délelőtt tíz órakor Boltizár püspök fényes segédlettel misét mondott, amelynek folyamán Klinda dr. felolvasta a pápai adománylevelet latin és magyar nyelven, mire a püspök az ünnepek mellére szép beszéd kíséretében fel-tűzte a rendjeleket. A pápai érdemeirendek átadási aktusát fényes lakoma követte Rózsa esperes házában. Az első felköszöntőt Rózsa esperes mondta a pápára, a királyra a főispánra és Boltizár püspökre, mint a bibornok-hercegprímás képviselőjére, Boltizár püspök Kazy főispánt és a jelenlevő papságot éltette, Kazy főispán a kintüntetetteket, Rózsa esperes Klinda kanonokot. Kedves látvány volt, midőn a lakoma előtt Sztankaynak egy iskolás leány, Dreyschocknak pedig egy iskolásfiú mondtak a gyermekek nevében köszönetet azért a sok jóért, amelyet a kintüntetettek a katolikus iskolákért és tanulókért tettek.

Konvent-bál. A lévai ág. evang. egyház hívei támogatva a lévai honvédtisztokar és a bars megyei ifjuság által Léván 1903. évi január hó 5-én az egyház alap-tőkejének gyarapítására konventbált rendeznek, mely bizonyára méltó bevezetése leendő a farsangnak, mely az idén elég hosszú is lesz.

Uj anyakönyvvezetők. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Barsvármegye-ben a dobóberakaljai anyakönyvi kerületbe Strezenecz Béla segédjegyzőt, a bessenyőibe pedig Lodner Sándor segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

Felolvasások. Nagy és meleg érdeklődés mellett tartotta meg a mult vasárnap Bodrogközzy Zoltán gazdasági szaktanár a helybéli „Kath. Kör“-ben a szer-tésbizárságról hirdetett felolvasását. Helyesebben szólva nem is felolvasás, hanem sza-

a sütéshez. A munka gyorsan halad, mert mire az éjfél mise véget ér, a kalácsnak készen kell lennie. A kalácsot abban a kementcében sütik, melyben az a kíváncsi halandó befűtött. Ez mindent lát a sarokból, a mit a boszorkányok mivének, de muklannia sem szabad. Még vége sincs az éjfél misének s a boszorkányok már elkészültek a kalácsütéssel. Hónuk alá fogva a kalácsot, távoznak a házból. De a boszorkányismerő ne szóljon ám senki fiának, mi látott az éjfél mise alatt, mert jaj neki, a dühös boszorkányok széjjeltépik. Az eladó leány meg Lucza napján este almát tesz a vízbe s ezen vízzel karácsony este megmosdik, hogy az éjfél mise után megtudja, ki lesz a jövőndöbélje.

A felnőt leányok ezen „tizenkét éj“ alatt nagy szorgalommal és óvatossággal fonnak, mert ha majd férjhezmennek, fehérneműiket azon fonállal kell megvarrniok, melyet a „tizenkét éj“ alatt fontak.

A gazda pedig a Lucza napjától karácsonyig uralkodó időjárás figyel meg, s abból jósol, milyen idő lesz a jövő évben. Nagyon el van terjedve az a szokás, hogy naponkint száraz sőt tesznek dióhéjba és kiteszik a levegőre, a mely napon a só nedves lesz, jövőre azon napnak megfelelő hónapra rossz, esős időjárást jósolnak.

Ha valaki a „tizenkét éj“ alatt kalapot fűszek, vagy tepsit tesz az asztalra, azt mondják, hogy a vakond nagyon fog turni a következő évben. Ha pedig gyermeket ültetnek az asztalra, vart kap. A ki olyan vászonból visel fehérneműt, melyet a „tizenkét éj“ alatt fontak, azt senki sem tudja megbabonázni. Némelyek szerint Lucza napjától karácsonyig nem szabad hüvelyes veteményeket főzni, gyomorbajt kap jövő esztendőben, a ki abból eszik.

bad előadás volt az iparosainkat kivétel nélkül érdeklő tárgyról, a mit mindenki élvezettel hallgathatott, mert közvetlen és természetesen hangon sok új és érdekes tulajdonságot tárt fel goromba embereknek haragból mondott házi állatunk életéből s ügyesen alkalmazott tréfáival ismételtlen jö-zű kacagásra hangolt bennünket. — Kivánatosnak találjuk, hogy minél többször legyen alkalmunk hasonló fontosságú kérdésekben előadásain gyönyörködni. — Ma decz 7-én este hat órakor Tonhaiser József „a mezőgazdasági hasznos és kártékony állatokról fog értekezni s nyílt bemenet mellett a tagok vendégeit is szívesen látja az igazgatóság.

— **Haláleset.** K o t h István lévai kir. járásbírósi tisztviselőt a kirendelt sora keze mély gvaszszal illette, a mennyiben 6 éves kislánya, P i s t a e h ő á d Tresztenában, nagyszüleitől elhunyt. A korán letört virágot ott is helyezték örök nyugalomra. Nyugodjék békében. Szüleitnek fájdalmát enyhítse a feljűk forduló általános részvét.

— **Egy lévai fiu műve a pápánál.** Stampay János köbölküti főtanító, városunk fia a magyar tanítók római zarandoklata alkalmával „Imák és énekek“ című gyűjteményének egy diszpeldányát felajánlotta a pápai könyvtár részére. A művet a szerző a szentséges atyának nyújtotta át, ki midőn kamarása útján értesült a könyv nagy elterjedéséről, áldását adta az előtte tételre. A könyv maga sárga plüsből volt kötve, tetején ezüst keresszal és a pápai címerrel. Az egész pedig fehér selyem tokba volt helyezve.

— **Árvák karácsonya.** A lévai nőegylet az általa fenntartott „Stefánia Arvaház“ban levő árvái részére ez évben is f. hó 21-én karácsonyfa ünnepséget rendez.

— **Tilosban.** Horvát Géza, cigány fiu a nagysarói uradalom kukoriczásában böngészett, midőn a tilosban járó legényt Maczák István uradalmi őrszere vette, bekisérni akarta, de az megugrott. Miután a tolvaj megállni nem akart, az őrlőt s súlyosan megsebezte úgy hogy a böngésző cigányt súlyosan megsérülve szállították a lévai kórházba.

— **Karácsonyi posta.** A pozsonyi posta és távirda igazgatóság a karácsonyi és újévi fokozódott postai forgalom akadálytalan lebonyolítása érdekében kéri a t. közönséget, hogy a postai küldemények csomagolásánál és címzésénél a következőket szem előtt tartani sziveskedjék. 1) A nyul, szárnyas stb. küldeményeknek csomagolatlan állapotban való feladását sziveskedjék teljesen eltekinteni, min hogy az ezen küldeményekre felerősítendő címlapok, a szerzett tapasztalatok szerint, a legtöbb esetben leesnek, minek az a következménye, hogy az ily küldeményeket nem lehet kézbesíteni. Ezen küldemények legcélszerűbben szákvászonba burkolva adhatók fel, mely burkolatra a címirat akadálytalanul felírható. 2) Más tárgyakkal sem pénz, sem ékszereket egybecsomagolni nem szabad. 3) A csomagoláshoz vagy vásznat vagy erős csomagoló papírt kell használni; kényesebb tartalmú küldemények pedig legcélszerűbben könnyű faládákban adandók a postára. 4) A címet lehetőleg a küldemény burkolatára kell írni. 5) Felette kívánatos azonkívül, hogy a feladó nevét és lakását nemkülönben a címirat teljes adatait magában foglaló czédulát a küldeménybe is hejjezen el, oly czélból hogy a külső címirat netartási leesése esetében a küldemény bizottsági felbontása alkalmából egy a feladó, mint a címzett megállapítható legyen. 6) A küldemények tartalmát részletesen kell megjelölni. A küldemények lehetőleg a délelőtti órákban adandók fel.

— **Lévai november hónapban meghaltak.** özv. Spányik Andrásné szül. Szilana Kataim élt 89 évet, Palko Julianna élt 16 évet, Tóth István élt 1/3 évet, özv. Lukácsik Istvánné szül. Rezagovics Julianna élt 68 évet, özv. Priklir Istvánné szül. Boldis Mária élt 76 évet, Szakmáry Endre élt 85 évet, Tolnai Róza élt 1 évet, Stadler László élt 21 napot, Tolnay Denes élt 70 évet, Klein Ilona élt 2/3 évet, Bori Károlyné szül. Galambos Lidia élt 62 évet, Weisz Janka élt 3 évet. — Hátralék a november hónapához Vörösmarty József élt 4 órát, Vörösmarty Lajos élt 8 órát.

— **A Kathreiner naptár 1903-ra** kiadott meg nekünk, mely ezuttal mint csinos és elegáns fali naptár jelens meg. A Kathreiner féle kávének minden barátja bizonyára szívesen akasztja majd azt dolgozó asztalájának közelébe. Az a művészes kivitelű kép, a mely a naptárt díszíti, minden szemlélő arcára kellemes mosolyt fog varázsolni. Egy csinos, vigkedélyű parasztleányt ábrázol, egy finzsa Kathreiner-kávé kezében tartva, a melynek kellemes illata jóleső képzeletet gerjeszteni látszik. Mosolygó arcát az előlvezetben hamisan fére fordítja, mintha azt akarná mondani: „Egy finzsaival ez a legjavából!“ Ez a meginvítáló felhívás mottója is a képnek. Ugy értesülünk, hogy a Kathreiner cég ezeket a csinos naptárakat minden üzletben, a hol világhírű czikke, a Kathreiner-féle Kneippmalta kávé árúsítatik, a vevőknek ingyen osztogatattja.

AFRÓSÁGOK

Rovatvezető: Z U H A N Y.
Különös rendjel. Párisban most sokat nevetnek egy uron, aki már régóta éhes volt egy erdemjére s most végre megkapta, de nem viselheti. Az illető

előkelőség valami homályos szolgálatokért a szudáni királytól megkapta a Labaksi-Tapo-rendet. A derék ur leplezetlen örömmel rohant a miniszteriumba, engedélyt kérendő a kintutetés viseléséhez.
— Tudja ön milyen az a rendjel.
— Hogyne. — Egy arany karika, amelyen egy színesre zománczott békepipa függ! Méltóságosk tehát aláírta a bejegyzést önmányt.
— Aláírjuk a leguagyobb készséggel, de követeljük, hogy a rendjel az előírt módo és helyen viseltesse.
— Ugyanis...?
— Ugyanis, — az az orrou keresztül huzva...
A kintutetés éj tovagya egy pillanatt alatt eltűnt a miniszteriumból.

Irodalom és művészet.

Irodalmi jubileum. Rutka szép ünnepeket ül a Kepes Családi Lapok szépirodalmi képes hetilap. Most 25 éve, hogy alapították ezen legelterjedtebb és ma is legjobb heti apot.

A jubileum alkalmából a szerkesztők: Beksics Gusztávné és Csillag Máté elonyösen megvátoztatták a lapnak formáját és kiállítását.

Irtak ezen számba és irnak állandóan a Kepes Családi Lapok-ban: Jókai Mór, Azai Adolf, Abrányi Emii, Abrányi Kornél, Hock János, Bailla Miklósi, Varsányi Gyula, Radnyanszky Gyula, Szentirmay Elemér, Prem József, Rakosi Viktor (Sipulusz), Beniczkyne Bajza Lenke, Beksics Gusztávné, Forinyák Gyuláné, Tutschekné stb. stb.

A Kepes Családi Lapok az egyedüli egészen családi lap, melynek egy művelt család asztaláról sem volna szabad hiányozni.

A Kepes Családi Lapok előfizetési ára: Egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona.

A jubileum emlékére minden előfizető egy szép regényt kap ajándékba a kiadóhivataltól Budapest, VI., O-utca 12.

Közönség köréből.

I.

Nyilvános köszönet.

Lakner László ur Budapestről a távolban sem feledkezve meg a Lévai Nőegylet által fenntartott Stefánia Arvaházunkról részünkre 10 koronát küldeni szives volt. Amidőn ez összeg átvételét nyilvánosan is nyugtatjuk, fogadja a nemesszív emberbarát kegyes adományáért ez uton is hálás köszönetünket.

Léván, 1902. december 4-én.

Levatic Gusztávné
egyl. alelnök.

Faragó Samu
egyl. titkár.

II.

Nyilvános köszönet és nyugtázás.

A Lévai Stefánia-Arvaházat fenntartó lévai nőegylet képviselőiben hazafias tisztelettel fordultunk városunk valamint Bars-és Hontmegye kegyes lakóinak irgalmas szívéhez, hogy árvaink téli eltartásához módjuk szerint hozzájárulni kegyeskedjenek.

Midőn az alább részletezett kegyes adományok kézhöz vételét — e lap sziveségéből — nyilvánosan is nyugtázuk, fogadják a jólelkű adományozók, ugy a magunk, mint a 37 kis árvaink nevében hálás köszönetünket.

Hazafias tisztelettel maradtunk:

Léván, 1902. november hó.

Levatic Gusztávné,
lévai nőegylet alelnöke.

Tooth Zsigmondné,
lévai nőegylet gondnoka.

Faragó Samu,
lévai nőegylet titkára.

Jozsefszék Geza,
lévai nőegyleti penztáros.

Penzben és terményben adakoztak:

Házer Adolfné 2 K., Ördögh Lajosné 1 K., Agárdy Sandorné 1 K., Wilhelm Mór 1 K., Lavay 60 f., Mezei 60 f. Dr. Korsék Jánosné 2 K., Szabó Istvánné zsir, Valtar arolyne zsir, Ivanyi Andrasné zsir, Weisz Morné krumpli, Grünberger 60 f. Marky 2 K., Thuroczy Lorinczné 2 K., Dr. Gellenyi 1 K., Dr. Weinberger Adolfné 2 K., Heksch Ines 1 K., Steinerne 1 K., Szilassy Sandorné 2 K., Fischer Samuue 40 f., Tolnay Denesné 2 K., Weiz Jakab 1 K., Róh Ignác 1 K., Blumenthal 2 K., Bószörmenyine 60 f., Polák Adolf 2 K., N. N. 20 f., Klein Ödönne 2 K., Kohu Lajos 1 K., Pollák Kálmán 1 K., Wilczek 1 K., Hamburger 1 K., Grotte 4 K., Klein Sandor 2 K., Wilhelm Beza 50 f., Godrunner Sandor 40 f., Weisz 20 f., Knapp Ignác 1 K., Steiner Jozsef 40 f., Singer Lador 50 f., Reizman Alajosné 30 f., Szenessy 40 f., Senta Sandorné 50 f., Skvorné 1 K., Szilassyné 3 K., Dubenye 1 K., Dr. Domjánne 2 K., Wurekath 5 K., Vogel 1 K., Deak Miklósné 4 K., Sotry Gusztávné 2 K., László Imrené 2 K., Krauser Sandorné 1 K., Leidenfrost Todorné 4 K., Riedl Zoltanné 3 K., Deak Adolfné 1 K., Bódogh Lajosné 3 K., Neuman Adolf 4 K., Nyitray Sandorné 1 K., Guttmann Lipót fűszer, Tóth Sandorné egy pu ton krumpli, Régi Sandor krumpli, Schück 1 K., Weisz Samuné 2 K., Ordódy Endrene 2 K., Szauer Izidorné 2 K., Csibuláné 2 K., Dr Klein 2 K., Fenyvesi Károlyné 2 K., Sencvarecz György 10 K., N. N. 40 f. özv. Meszárosné 2 K., özv. Tóth Janosné 1 K., Kovácsik Samuné 2 K., Murányi Ödönne 1 K., Tóth Sandorné Rózenzweig 50 f., Váradi János 10 f., özv. Dókáné krumpli, Zilay Istvánné bab és krumpli, Sellner Samu 2 kilo rizsa, Kovácsik János 1 zsák krumpli, Spisák Antalné bab, Bém Antalné bab, Kósa Péter 1 liter zsir, Akucs Istvánné bab és krumpli, Maláné krumpli, Akácsné bab, Csillagné bab és krumpli, Szabó Istvánné krumpli, Wilczek

Ignáczné 20 f., Wilhelm Jakob 10 f., Péli Istvánné 20 f., Csallóközine 1 K., Molnár Sandorné 20 f., Csúry Istvánné 1 K., Biró Kati 20 f., Tulasay Jánosné 20 f., Varannay István 2 K., Krismanek 40 f., Fizely Ödön 1 K., Tóth István 1 K., özv. Akossy 40 f., Zvorhokril Mó né 2 K., Brauner Károlyné 40 f., Matlák Lajos krumpli, Galambos Anbrásné krumpli és bab, Juhász Lajosné bab, Kiss Istvánné krumpli, Navara Antalné bab, Molnár Sandorné 1 pu ton krumpli, Zilai András krumpli, özv. Gal Istvánné bab és krumpli, Gal Jánosné krumpli, Vida Jónás bab, Kocsis Péter bab, Szabó Lajosné krumpli, Oszuska János bab, Kramer Józsefné bab, Hirschmann Nándor 1 zsák krumpli, Serk Gézáné 20 f., Golcsosvzky József 20 f., Braun Adolf 1 K., özv. Horváthné 40 f., Weisz Sandorné 20 f., Berger Ignác 30 f., Berger Ignác 40 f., Berger Róza 40 f., Totczér Jánosné 40 f., Lukatos Sandorné 2 K., Vida Jónás 20 f., Bakos Lajos 30 f., Prabar Józsefné 12 f., Bait Stador 20 f., Lévainé 20 f., Szobi Andrasné bab, Gyöngyi Istvánné krumpli, Galambos Istvánné bab és krumpli, Mille Károlyné bab, Hlebovits Jánosné bab és krumpli, Nyúlász Lajos bab, Dálnoki Lajos bab, özv. Búza Istvánné krumpli, Rózsás Jánosné bab és krumpli, Klein Benő fűszer, Agárdy Zsigmond bab, Tatár Istvánné krumpli, Bucek Gyuláné bab, Csákányiné bab, Kalocsai Gyula 40 f., Márkus Józsefné 1 K., Nappel Rezső 1 K., Pindúr János 20 f., N. N. 60 f., özv. Skorupkáné 40 f., Braun Gyuláné 2 K. Mitske József 1 K., Béma 20 f., Oszuskáné 40 f., Ertler Henrik 1 K., Dabovszkyné 40 f., Klintsok Imrené 60 f., Kók Jánosné 20 f., Cseraicsekné 80 f., Kakody Alajos krumpli Domián János krumpli, Meszárosné bab, Zilai Andrasné bab, Halló Jánosné krumpli, Dohány Józsefné krumpli, Gyumsek Jozsef hagyma, Galambos Jónásné krumpli, Rajcsék János bab, Kugyeláné 20 f., Zilai Istvánné 20 f., Dekainé 1 K., Bogyó Jánosné 10 K., Hegedüs Lászlóné 60 f., Prajner Gyuláné Ördögh Mátýásné 20 f., Andriczné 10 f., Dömös Sandorné 60 f., Tolnay Sandor 1 K., N. N. 10 f., Szabó Mihály 10 f., Ott Antalné 20 f., Nyuli Józsefné 40 f., Kalapos Józsefné bab és krumpli, Javorek Antalné bab, Molnárné bab, Bartos bab és krumpli, Szűoyog krumpli, özv. Bartos Istvánné krumpli, Bizik Jánosné bab, özv. Váray Lajosné krumpli, Matsuháné krumpli. Dr. Karafiáth Mária 10 K.

(Folyt. köv.)

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1902. évi november hó 30-áig december hó 7-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Kosztolányi József Bakos M.	fiu	Ernö
Schulcz Ignéz Klein Zelma	leány	Jozéfa
Bojsza János Boros Zsuzsanna	fiu	András
Vörösmarty Miklós Lázár Ilona	fiu	József
Vörösmarty Miklós Lázár Ilona	fiu	Lajos
Behula József Hradecsnyi J.	fiu	József András
Radvánszki József Sosovicza J.	leány	Mária
Pasztjer Mihály Babinyecz K.	leány	Mária
Nemes Gábor Német Terézia	leány	Julianna

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Weisz Janka	4	agydaganat
Vörösmarty József	4 óra	k. születés
Vörösmarty Lajos	8 óra	k. születés
özv. Gasperek Ferenczné Venczel Borbála Struckmüller József.	8 nap	k. születés
Pasztjer Mária	2 nap	v. sz gyeng.
Libich István	56	agyhártya l.
Csepreghy József	83	orr rák
Horváth S. né Zölyomi Zófia	62	sz. szívbjaj
Sági József	63	máj zsugorod.

Lévai piacziárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mássánsként 14 kor. — fil. 14 kor. 40 fill. Kétszeres 12 kor. 40 fill. 13 kor. — Arpa 13 kor. 40 fill. 13 kor. 80 fill. — Arpa 11 kor. 60 fill. 12 kor. 40 fill. Zab 10 kor. 80 fill. 11 kor. 60 fill. — Kukorica 9 kor. 80 fill. 10 kor. 80 fill. — Bab 15 kor. 80 fill. 16 kor. 60 fill. — Lencse 14 kor. — fill. 14 kor. 80 fill. — Köles 9 kor. 40 fill. 10 kor. 20 fill.
Vetőmagvak 50 kilónként Budapesten: Vöröshermag 66—74 korona Luczernama g 58—60 korona, Muharmag 8 1/2—9 1/2 korona, baltacozim 14—15 korona,

Nyilttér.

!! OCCASSIO !!

Karácsonyi vásár

f. évi december elejétől a hó végeig
Egy nagy parti különféle gyapju és felgyapju női ruha szövetek.
Egy nagy parti tiszta selyem
fekete és szines.

Mosó bársonyok

meglepő árban.
Továbbá raktárom egyéb tulhalmozott cikkeit meglegpö olcsó áron kiárusítom.

Egy nagy parti circa
1000 drb. férfi nyakkendő bámulatos olcsón.

Megbízható minőségű

vásznak

nagy árengedménnyel

Blumenthal Jónás

férfi és női divat üzletében.

LÉVÁN.

4199/1002. tkvi. szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A lévai kir. járásbírószág közhírré teszi, hogy Schiller József végrehajthatóknak, Cseri János és neje szül.: **Szitas Lidia** végrehajtható szenedék elleni 320 korona tőke követelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében az aranyos-maróthi kir. törvényszék (a lévai kir. járásbírószág) területén levő ághó 78. számú tkvi A I 1—2 sorsz. ingatlanra 1302 kor. — a 23. sz. tkvi A I 1—10 sorsz. ingatlanra 2562 kor. — a 22. sz. tkvi A I 1 sorsz. ingatlan és 13. sz. ház 1/3 részére 521 kor. — a 114. sz. tkvi A I 1—14. sorsz. ingatlan B. 23 tételű bejegyzése szerinti 90/97 20 részére az árverést 82 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902. évi december hó 30. napján d. e. 9 órakor Ághó község házánál** megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 130 kor. 20 fillér — 256 kor. 20 fillér — 52 kor. 10 fillér — 8 kor. 20 fillér készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kibocsátott igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1902. szeptember hó 13. n.

A lévai kir. bírószág, mint telekkönyvi hatóság.

Pogány V.
kir. járásbíró.

580 végtr. szám 1902.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtható ezenel közhírré teszi, hogy a verébelyi kir. járásbírószágnak 1902. évi V. 348/I. 354/I. sz. kiküldő végzése alapján Dr. Haas Zsigmond ügyvéd által képviselt Szevera József végrehajtható javára **Szkaoczka János** végrehajtható szenedék ellen 115,21 kor. 26 fill. követelés s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtható folytán végrehajtható szenedék lófoglalt és 781 korra becsült ingóságokra a verébelyi kir. járásbírószág 1902. V. 348. 354/2 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak **Csekén** a végr. szenedék lakásán leendő megtartására határidőül **1902. évi decz hó 19. napjának délelőtti 12 órája** tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, gazdasági eszközök, lábas-jószágok, a egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítettetéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtható jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Verébelyen, 1902. évi decz. hó 3. n.

Szabó Lajos,
kir. bírósági végrehajtható

